

द्वे रौद्रौ पङ्क्तिकुभौ । यस्या द्वितीयः पादः द्वादशाक्षरः प्रथमतृतीयावष्टाक्ष-
रौ सा ककुप् । द्वयोर्जपे विनियोगः । तथा का° [५. १०. १४.] आगम्याव रुद्रमदी-
महीति जपतीति । रुद्रमव । असौ रुद्र इति मनसा तमवगत्यादीमहि वदनुग्र-
हादन्नं भक्षयेम । तथा त्र्यम्बकं त्रीण्यम्बकानि नेत्राणि यस्य तादृशं देवमव त्रि-
नेत्रोऽयं देव इति मनसावगत्यादीमहीत्यनुवर्तते । यद्वा अदीमहीत्यत्र णिचो
लोपश्छान्दसः । अवयुत्यान्यदेवताभ्यः पृथक्कृत्य रुद्रमदीमहि आद्यामो भोज-
यामः । अवगम्य ज्ञात्वा त्र्यम्बकमाद्याम इति । यथा येन प्रकारेण नोऽस्मान्व-
स्यसः करत् वस्तृतरान्वसनशीलानसौ कुर्यात् । यथा च नोऽस्मान्श्रेयसः करत्
ज्ञातिषु प्रशस्यतरान्कुर्यात् । यथा चास्मान्व्यवसाययात् सर्वेषु कार्येषु निश्चययु-
क्तान्कुर्यात् । तथैनं जपाम (३४.) इत्यर्थः । आशीरियम् ॥ अदीमहि ह्रन्दस्युभय-
थेत्यार्धधातुकवाह्निडि णिचो लोपः [पा° ३. ४. ११७.] ॥ वस्यसः वसतीति वस्ता
तृन् अतिशयेन वस्ता वसीयान् । तुश्छन्दसीति [पा° ५. ३. ५१.] ईयसुनि कृते तु-
रिष्ठमेयःस्विति [पा° ६. ४. १५४.] तृनो लोपः । वसीयस इति प्राप्ति ईलोपश्छा-
न्दसः ॥ करत् ह्रन्दसि लुङ्ङिष्ठ इति [पा° ३. ४. ६.] लङ् विकरणव्यत्ययेन शपि
गुणः । बहुलं ह्रन्दस्यमाञ्जोगेऽपीत्युभयभावः [पा° ६. ४. ७५.] ॥ व्यवसाययात् ले-
टि आडागमे इतश्च लोपः परस्मैपदधिति [पा° ३. ४. १७.] इलोपे द्वयं विपूर्वस्य
एतत्तस्य स्यतेः ॥ ५८ ॥

भेषजमसि भेषजं गवेऽश्वाय पुरुषाय भेषजम् ।

सुखं मेषाय मेष्यै ॥ ५९ ॥

हे रुद्र त्वं भेषजमसि औषधवत्सर्वोपद्रवनिवारकोऽसि । अतोऽस्मदीयेभ्यो
गवे अश्वाय पुरुषाय च भेषजं सर्वव्याधिनिवारकमौषधं देहि । मेषाय मेष्यै च
सुखं देहि । सुहितं खेभ्यः प्राणेभ्य इति सुखम् । अनेन मन्त्रेण गृह्यश्रूनां क्षे-
मप्राप्तिर्भवति ॥ ५९ ॥

a. त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम् ।

उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ॥